

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010490
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5622010490.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. novembra 2023, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/101/2022 zo dňa 12.4.2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/101/2022 zo dňa 12.4.2023.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., s poukazom na § 285 písm. f) Tr. por.

obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., trvale bytom
E. F. XXX, G., H. C. D.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, č.k. 1 Pv 252/22/5505-5 zo dňa 29.11.2022, doručenej Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 1.12.2022, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

hoci bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 8C/46/2007 zo dňa 26.9.2007 zaviazaný platiť mesačné výživné na svoju dcéru I. B. (nar. XX.X.XXXX) po 1.500,- Sk, čo je 49,79 Eur, vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk jej matky J. B. (nar. XX.X.XXXX), trvale bytom C. J. XXX/ X, H. C. D., od mesiaca august 2021 doposiaľ si túto povinnosť neplní, o prácu sa vážnejšie nezaujíma, nehľadá si trvalý zdroj príjmu, a to už dlhodobo, hoci vie, že má vyživovaciu povinnosť a za uvedené obdobie dlhuje na výživnom svojej dcére 796,64 Eur, pričom tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/33/2021 zo dňa 13.5.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2021, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. (s použitím § 138 písm. b) Tr. zák.) a uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky,

v znení úpravy skutku – výšky dlhu na výživnom na čiastku 895,80 Eur za obdobie od augusta 2021 do 12.4.2023 tak, ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš číslo sp. zn. 3T/101/2023 zo dňa 12.4.2023, ktorú čiastku dňa 2.6.2023 uhradil,

pretože trestnosť činu zanikla (§ 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.).

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

hoci mu jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov a jej výška mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 8C/46/2007-74 zo dňa 26.9.2007, právoplatným a vykonateľným dňa 14.11.2007, ktorým súd obžalovaného zaviazal prispievať výživným na mal. I. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom ako matka sumou po 1.500,- Sk, t.j. 49,79 Eur mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky J. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom ul. K. L. XXX/X, C. J., okres Liptovský Mikuláš, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, túto svoju povinnosť vo G. ani inde neplnil, v období od augusta 2021 do 12.4.2023, okrem dňa 22.2.2023, kedy na výživnom zaplatil sumu 50,- Eur a dňa 21.3.2023, kedy na výživnom zaplatil sumu 50,- Eur, neplatí výživné na svoju dcéru I. B., ktorá dňa 22.1.2021 nadobudla plnoletosť, pretože sa o prácu vážnejšie nezaujíma, dlhodobo si nehľadá trvalý zdroj príjmu a všetok nehnuteľný majetok, ktorého bol výlučným alebo podielovým spoluvlastníkom, darovacou zmluvou zo dňa 24.11.2022, vo vzťahu, ku ktorej bol rozhodnutím Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, číslo vkladu V 6107/2022 zo dňa 14.12.2022 povolený vklad vlastníckeho práva, daroval bratovi M. B., čím za uvedené obdobie dlhuje na výživnom svojej plnoletej dcére I. B. najmenej 895,80 Eur, pričom tohto skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/33/2021 zo dňa 13.5.2021, uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a na jeho výkon obžalovaného za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to ihneď po vyhlásení rozsudku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil písomným podaním zo dňa 5.6.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 7.6.2023, v ktorom poukázal na to, že ku dňu rozhodnutia súdu dlhoval na výživnom na svoju dcéru I. B., nar. 22.1.20023 sumu 895,80 Eur. V ďalšom dodal, že si je vedomý tejto nezodpovednosti a dlžnú sumu aj s výživným za máj a jún 2023 v sume 1.000,- Eur uhradil poštovou poukážkou na adresu matky mal. I. B., J. B. – C. J. XXX, C. L. dňa 2.6.2023, čím dlh vyrovnal. Súčasne s odôvodneným odvolaním v prílohe súdu predložil fotokópiu poštovej poukážky o úhrade sumy 1.000,- Eur dňa 2.6.2023 k rukám J. B..

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného písomne nevyjadril.

Pred termínom konania verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného, bolo krajskému súdu dňa 21.11.2023 I. B. oznámené, že prostredníctvom svojej matky J. B. od svojho otca obžalovaného A. B. prevzala sumu 1.000,- Eur, ktorú jej obžalovaný poslal poštovou poukážkou ako úhradu dlžného výživného.

Vzhľadom na úhradu dlžného výživného, intervenujúca prokurátorka na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhla obžalovaného postupom podľa § 285 písm. f) Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, avšak sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní predloženej veci zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku po správnom procesnom postupe, a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku svojho rozsudku priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne, pričom z nich možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Pre okresný súd bola vo fáze hodnotenia dôkazov rozhodujúca skutočnosť, či obžalovaný si plní alebo zavinene neplní vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z ustanovení Zákona o rodine, a tiež naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 8C/46/2007 zo dňa 26.9.2007, právoplatným a vykonateľným dňa 14.11.2007. Týmto rozsudkom bola na maloleté dieťa I. B. obžalovanému určená výška výživného sumou 1.500,- Sk, t.j. 49,79 Eur mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky J. B., počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Podľa obžaloby A. B. za obdobie od augusta 2021 do dňa podania obžaloby dlhoval na výživnom sumu 796,64 Eur a jeho konanie bolo obžalobou kvalifikované ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Následne správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom prvostupňový súd upravil výšku dlhu na výživnom tak, že od augusta 2021 do dňa vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa 12.4.2023 obžalovaný dlhoval na výživnom sumu 895,80 Eur. Úpravu dlhu na výživnom považoval krajský súd za správnu a zodpovedajúcu priebehu vykonaného dokazovania, a to s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zák. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, keď konštatoval zavinene neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným vo vyššie uvedenom období. Tiež prvostupňový súd uviedol, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a obžalovaného uznal vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Okresný súd zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil aj výrok o treste a možno konštatovať, že odôvodnenie rozsudku učinil v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

V rámci odvolacieho konania bolo preukázané, že obžalovaný dlh na výživnom uhradil poštovou poukážkou dňa 2.6.2023. Obžalovaný výživné uhradil v sume ustálenej v napadnutom rozsudku za obdobie od augusta 2021 do 12.4.2023 vo výške 895,80 Eur (aj navyše v sume 104,20 Eur). Úhrada výživného obžalovaným v takejto výške bola potvrdená aj plnoletou dcérou obžalovaného I. B., k rukám ktorej je obžalovaný povinný výživné platiť.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný zaplatil zameškané výživné vo výške podľa rozsudku súdu prvého stupňa a dospel tiež k záveru, že tento trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky na už plnoletú I. B. (dcéru obžalovaného).

Na základe uvedených skutočností krajský súd následne ustálil, že obžalovaný splnil všetky podmienky účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. z dôvodu podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, keďže trestnosť činu v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zanikla.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.